قم

رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان خبر داد

کاهش ۵۰ درصدی مصرف شیر در قم

رئیس سازمان جهاد کشاورزی قم با اشاره به کاهش ۵۰ درصدی مصرف شیر در قم گفت: روزانه ۳۰ تن شیر مازاد تولیدکنندگان استان در قالب طرح حمایتی خریداری می‌شود. محمدرضا طلایی در گفت‌وگو با مهر، گفت: طرح خرید حمایتی از تولیدکنندگان شیر در قم در راستای احیای واحدهای تولیدی و افزایش ظرفیت تولید شیر انجام می‌شود. وی با بیان اینکه مصرف شیر در استان قم با کاهش ۵۰ درصدی مواجه است، گفت: مصرف پایین شیر، کاهش قیمت جهانی مواد لبنی، موانع صادرات صنعت دامداری شیرده را با چالش‌های جدی روبه رو کرده است. رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان قم با تأکید بر اینکه وضعیت تولید شیر در کشور مناسب و استاندارد نیست، گفت: فرهنگ‌سازی مصرف بهینه شیر توسط مردم یکی از راهکارهای مهم افزایش تولید شیر و رونق بازار دامداران شیری است. وی از کاهش ۴۰ درصدی ظرفیت شهرک لبن استان قم خبر داد و افزود: چیزی حدود نیمی از واحدهای پرورش گاوهای شیرده تعطیل یا اقدام به کاهش ظرفیت تولید کرده‌اند. طلایی در ادامه به برنامه‌های جامع حمایت ستاد رفع موانع تولید برای دامداران استان اشاره کرد و گفت: هدف ما ترمیم و بهبود ظرفیت‌های کاهش یافته واحدهای تولیدی شیر است و به هیچ‌وجه دنبال ایجاد واحدهای جدید نیستیم. وی با تأکید براینکه ایجاد واحدهای تولیدی دامداری شیرده در قم توجیه اقتصادی ندارد، افزود: کاهش ۵۰ درصدی مصرف شیر در استان قم آمار نگران‌کننده‌ای برای آینده بهداشت سلامت مردم و اقتصاد دامی استان است. رئیس سازمان جهاد کشاورزی قم درباره اعتراض تولیدکنندگان به قیمت ارزان شیر و سوءاستفاده برخی شرکت‌های لبنی از شیر مازاد گفت: خوشبختانه در طرح حمایتی که به همت سازمان تعاون روستایی انجام می‌شود قیمت تضمینی هر کیلو شیر ۱۲۷۰ تومان در نظر گرفته شده که با توجه به اوضاع بازار قیمت مناسبی است. وی درباره نحوه استفاده از شیر مازاد خریداری شده، توضیح داد: مقرر شده این شیر توسط شرکت‌های فرآوری تبدیل به شیر خشک شده و صادر شود و از مابه‌التفاوت سود آن هزینه‌های خرید شیر دامداران تأمین شود. طلایی درباره شایعه آلوده‌زایی دامشهر و خطرات آن برای مردم گفت: دامشهر مرکز تبادل دام ۲۶ استان کشور است و با برخی از مشکلات بهداشتی دست و پنجه نرم می‌کند. وی با یادآوری این نکته که در زمان‌های نه‌چندان دور پرورش دام در داخل حریم شهری و توسط اعضای خانواده حاشیه‌نشینان قم انجام می‌شد، گفت: اکنون با تمرکز دام در فاصله ۲۶ کیلومتری شهر هیچ‌گونه بیماری ناقلی مردم را تهدید نمی‌کند. رئیس سازمان جهاد کشاورزی قم با بیان اینکه شهر قم از ۵۰۰ سال پیش قطب قیمت‌گذاری دام و علوفه کشور بوده است، افزود: مشکل دامشهر عدم نظارت بر برخی دام‌هایی است که بدون حساب و کتاب وارد این منطقه شده و به استان‌های دیگر انتقال می‌یابند. طلایی گفت: دام‌هایی که از شهرهای دیگر وارد دامشهر می‌شود باید بعد از قرنطینه به مرکز خرید و فروش عرضه و سپس انتقال یابد تا خطر وقوع بیمارهای دامی برای شهرهای دیگر به وجود نیاید.

■ **سرانه مصرف شیر در کشور بسیار کمتر از استاندارد جهانی است**

بسیاری از متخصصان حوزه سلامت درباره عواقب کاهش مصرف شیر در پی گرانی این محصول هشدار می‌دهند. طبق آمار، در حال حاضر میزان سرانه مصرف شیر در کشور ما بسیار کمتر از استاندارد جهانی است و با گران شدن شیر، شاهد کاهش میزان مصرف نیز خواهیم بود. شاید این پرسش برایتان پیش بیاید که این افزایش قیمت چه تبعاتی دارد؟ اصلا مصرف شیر چقدر روی سلامت افراد موثر است؟ بررسی‌های انستیتو تحقیقات تغذیه ایران نشان می‌دهد مصرف کم لبنیات موجب شده ۹۰ درصد خانواده‌های ایرانی، کمتر از حد استاندارد کلسیم دریافت کنند. این در حالی است که دولت‌ها در کشورهای پیشرفته به این محصولات یارانه می‌دهند و تلاش می‌کنند قیمت آنها را ثابت نگه دارند. در این کشورها، حساسیت روی فرآورده‌های لبنی بویژه شیر بیش از سایر محصولات است تا جایی که تغییر بسیار اندک قیمت شیر، مشروط به طی کردن هفت خان رستم است. طبق استانداردهای جهانی، هر فرد باید روزی ۲۳۰ تا ۲۴۰ گرم مواد لبنی مصرف کند، در حالی که در کشور ما این رقم کمتر از ۱۴۰ گرم است. علاوه بر آن، سرانه مصرف شیر در کشور ما سالانه ۹۰ تا ۱۰۰ کیلوگرم و در کشورهای اروپایی ۳ برابر این مقدار است. این در حالی است که بدون شک با افزایش قیمت شیر این محصول از سبد غذایی مردم حذف خواهد شد؛ البته وقتی قیمت شیر پایین هم بود ما با مشکل کمبود کلسیم مواجه بودیم و با شرایط فعلی که مردم هزینه کمتری را به شیر اختصاص می‌دهند. کودکان زیر ۷ سال باید روزانه ۱/۵ تا ۲ لیوان شیر بخورند.

عواید الحاق به WTO «تقریبا هیچ»

یادداشت‌امروز

ادامه از صفحه اول

...مصرف‌کنندگان کالای ارزان و باکیفیت مصرف خواهند کرد.

۲- یکی از مشکلات کنونی ما این است که به دلیل عضو نبودن در WTO امکان صادرات به بسیاری از کشورها از جمله اروپا و آمریکا را نداریم و نمی‌توانیم از ظرفیت بازار آنها استفاده کنیم. نمونه اخیر و روشن این است که در برجام تحریم صادرات پسته به آمریکا لغو شد اما آمریکایی‌ها با وضع تعرفه ۳۰۰ درصدی عملا این تحریم را بازگرداندند؛ در صورتی که اگر عضو WTO بودیم، نمی‌توانستند چنین کاری کنند. فارغ از تجربه گرانسنگ و پرخسارتی که در پی برجام عاید دولتمردان یازدهم شد تا تصورات ایده‌آلیستی خود را درباره محیط بین‌الملل کنار گذاشته و براساس واقعیات آن برنامه‌ریزی کنند، درباره نفس تلاش برای عضویت در WTO و استدلال‌های فنی حامیان این روند، ملاحظات بسیار مهمی وجود دارد که در این مجال به برخی از آنها می‌پردازیم.

آقای مهندس نعمت‌زاده، وزیر محترم صنعت که متولی مذاکرات الحاق ایران به WTO هستند، اخیرا تصریح کرده‌اند دلیل اصلی عدم الحاق ایران به WTO فنی نیست بلکه «عمده دلایل آن سیاسی است و هر زمان این موضوع مطرح شده، آمریکایی‌ها به مخالفت با آن پرداخته‌اند».[1] نکته مهم و قابل تامل در این اظهار نظر، برجسته‌سازی محوریت آمریکا توسط وزیر صنعت دولت یازدهم است، چراکه پیش از این، لیبرال‌های ایرانی الحاق به WTO را از کانال مذاکره با اروپایی‌ها پیگیری می‌کردند.

در دوران ریاست‌جمهوری محمد خاتمی از سال ۱۳۷۷ تا خرداد ۱۳۸۲، دولت اصلاحات با کشورهای اروپایی ۱۱ دور مذاکره بی‌حاصل برگزار کرد تا در قبال ارائه برخی امتیازات سیاسی، اروپایی‌ها از عضویت ایران در WTO حمایت کنند اما در نهایت به بهانه‌هایی چون حقوق بشر و تروریسم و مساله هسته‌ای، این مذاکرات را ترک کردند. اکنون که آقای نعمت‌زاده سخنی از ادامه مذاکرات گذشته با اروپایی‌ها به میان نیاورده و از محوریت آمریکا سخن می‌گوید، این احتمال بسیار قوی وجود دارد که همچون پرونده هسته‌ای، وزارت صنعت دولت یازدهم نیز به فرموده جناب حجت‌الاسلام روحانی قائل به این شده باشند که «مذاکره با آمریکا راحت‌تر از مذاکره با اروپاست، چرا که اروپایی‌ها به دنبال آقا اجازه از آمریکا هستند. آمریکایی‌ها کدخدای ده هستند و با کدخدا بستن راحت‌تر است».[2] لذا بیم آن می‌رود یک برجام جدید با روندها و نتایجی که امروز با کلیدواژه «تقریبا هیچ» پیش چشم ما است، با ظاهری اقتصادی اما واقعیتی سیاسی، در جریان باشد و روشن نیست دولت یازدهم کدام امتیازات سیاسی را برای جلب حمایت آمریکا در پیوستن به WTO روی میز گذاشته است. امروز نیز سخن از وساطت عمان و ناراحتی سعودی و تلاش دولت اوباما برای رسیدن به یک توافق است.[3]

توافق هسته‌ای با بحث الحاق به WTO یک تفاوت اساسی دارد و آن اینکه در قبال عقب‌نشینی هسته‌ای و امنیتی در برجام، یک وعده روشن داده شده بود و آن لغو تحریم‌ها بود که اگر اتفاق می‌افتاد- که نیفتاد- منافع مشخصی برای کشور داشت. اما درباره پیوستن به WTO دوستان دولت هرچند مفروضاتی در ذهن دارند اما نمی‌توانند مدعی شوند این الحاق، باعث افزایش اضافه رفاه مصرف‌کننده ایرانی و پیشرفت کشور در حوزه‌های اقتصادی و فناوری خواهد شد، بلکه شواهد متعدد و مثال‌های نقض فراوانی وجود دارد که خلاف چنان ادعایی را ثابت می‌کند.

۱- بررسی سابقه کشورهای عقب‌مانده یا در حال پیشرفتی که به WTO پیوسته‌اند به ما می‌گوید کارکرد این رژیم حفظ و نهادینه کردن وضع موجود اقتصاد جهانی به نفع کشورهای ثروتمند بوده است. به گونه‌ای که با آزادسازی تجاری، شرکت‌های بزرگ خارجی بر بازار کشورهای عقب‌مانده و در حال پیشرفت مسلط شده و امکان استفاده از ظرفیت بازار داخلی را از صنایع داخلی آنها گرفته‌اند. در نتیجه مزیت کشورهای مذکور در محصولات غیرمصنوع-یا با فناوری ساده- و منابع طبیعی، محصور، منحصر و تثبیت شده است.

نخستین نیاز صنعت نوپای داخلی، بازار مناسب برای فروش تولیدات و انباشت سرمایه برای پیشرفت است. عضویت در WTO اما اولا بازار این کشورها را در اختیار غول‌های خارجی قرار می‌دهد، چون صنایع نوپای آنها توان رقابت با خارجی‌ها را ندارند یا اساسا ظهور نیافته‌اند یا به تعطیلی و ورشکستگی کشیده شده‌اند. ثانیا و طبیعتا گشوده بودن در بازارهای خارجی به روی این کشورها، به دلیل نداشتن صنایع قابل توجه و قادر به رقابت، عملا سودی به حال آنها نداشته است. عربستان‌سعودی یک تجربه گرانبها دارد. این کشور از ۱۱ دسامبر ۲۰۰۵ عضو WTO شده است اما براساس گزارش اکتبر ۲۰۱۵ صندوق بین‌المللی پول(IMF)، یک دهه پس از عضویت در WTO، همچنان ۹۰ درصد درآمدهای دولت ریاض از محل نفت است[4] و وابستگی آن به نفت کاهش قابل اعتنایی نیافته است. از سوی دیگر آنچه از عضویت در WTO انتظار می‌رود یعنی پیشرفت صنعتی، اتفاق نیفتاده و نرخ رشد تولید صنعتی سعودی با یک شیب ملایم، روندی کاهنده را پیموده است، به نحوی که از ۶ درصد در سال ۲۰۰۴ به ۲/۸ درصد در سال ۲۰۱۵ رسیده است.[5] عربستان تنها نیست و می‌توان لیست قابل توجهی از کشورهایی با وضعیت مشابه تهیه کرد. کشورهایی که منابعی چون نفت ندارند وضعیت‌شان بدتر است. سنگال سال ۱۹۶۳ عضو گات شده و از سال ۱۹۹۵ به WTO پیوسته است اما درآمد سرانه آن (GDP per capita) از ۸۷۳ دلار در سال ۱۹۶۱ به ۸۰۹ دلار در سال ۲۰۱۴ (۵۳ سال بعد!) کاهش یافته است. این است که پتک واقعیت باید بر فرق این توهم که پیوستن به WTO باعث پیشرفت صنایع داخلی و افزایش رفاه ملی خواهد شد، فرود آید.

۲-یک بحث نظری مهم درباره آزادسازی تجاری، بحث اضافه رفاه مصرف‌کننده است که در استدلال‌های طرفداران پیوستن به WTO نیز دیده می‌شود. دومینیک سالواتوره در کتاب تجارت بین‌الملل خود سعی دارد ثابت کند در شرایط تجارت آزاد، اضافه رفاه مصرف‌کننده افزایش می‌یابد؛ به عبارت روشن‌تر می‌گوید در شرایط تجارت آزاد به دلیل از میان رفتن اثر تعرفه، قیمت کالا کاهش می‌یابد، لذا اولا افراد بیشتری می‌توانند آن کالا را مصرف کنند و ثانیا مبلغ کمتری از درآمد خانوار به آن اختصاص می‌یابد و امکان مصرف در حوزه‌های جدید فراهم می‌شود.

سالواتوره یک اعتراف بسیار مهم اما می‌کند و آن این است که در نتیجه واردات، تولید داخلی کاهش می‌یابد و متناسب با آن، مشاغل داخلی نیز از بین می‌رود.[6] پرسش مهمی که لیبرال‌ها دوست نمی‌دارند در این میان مطرح شود این است: منابع مالی این واردات و همچنین منابع مالی مصرف خانوار از کدام محل تامین خواهد شد؟ ارزی که باید صرف این واردات و مصرف ارزان شود، از کجا به دست آمده است؟ و خانواری که می‌خواهد جنس ارزان خارجی را مصرف کند محل درآمدش کجاست؟

وقتی تولید داخلی از واردات آسیب می‌بیند و از انباشت سرمایه لازم برای افزایش مقیاس تولید، ارتقای فناوری و... بازمی‌ماند، چگونه خواهد توانست دست به صادرات زده و برای کشور ارزآوری کند تا به وسیله آن ارز، واردات انجام شود؟ و هنگامی که خانوار داخلی به سبب از دست رفتن شغل سرپرست اساسا درآمد خود را از دست می‌دهد، چگونه خواهد توانست همان جنس ارزان خارجی را خریداری کند؟ وضعیت امروز کشور ما که در نتیجه قاچاق و کاهش پله‌ای میانگین و طبقات تعرفه توسط دولتمردان قائل به لیبرالیسم، عملا به صورت یکجانبه در حال اجرای مقررات WTO هستیم، شاهد زنده‌ای بر غلط بودن فرضیه افزایش رفاه در نتیجه آزادسازی تجاری است. قاچاق، واردات ارزان و واگذاری پروژه‌های مهم به شرکت‌های خارجی، سهم مهمی از بازار ۸۰ میلیونی ایران را از صنایع نوپای داخلی گرفته و باعث رکود شده است. در نتیجه این رکود، درآمد شرکت‌های داخلی متوقف شده و پس از چندین ماه ناتوانی در پرداخت حقوق کارگران، شرکت‌ها تصمیم به تعطیلی و اعلام ورشکستگی می‌گیرند. طرفداران تجارت آزاد پاسخی به این پرسش ندارند که کارگران بیکار شده شرکت‌های تعطیل شده، با صرف کدام منابع مالی خواهند توانست جنس ارزان و باکیفیت خارجی را مصرف کنند؟

۳- هم در سطح بین‌المللی و هم در داخل ایران، ادبیات معتنابهی تولید شده است که ادعا می‌کند پیشرفت کشورهای غربی در نتیجه آزادسازی تجاری اتفاق افتاده است. این گزاره، هم واقعیت ندارد و هم دارد. واقعیت ندارد به این دلیل که بررسی تاریخ اقتصاد سیاسی کشورهای پیشرفته نشان می‌دهد تمام آنها در دوران رشد و بلوغ اقتصادی خود، شدیدترین حمایت‌ها را از صنایع داخلی انجام داده‌اند و حتی پس از برافراشتن پرچم تجارت آزاد و تشکیل گات و سازمان تجارت جهانی، هر آنجا که لازم بوده، دست به حمایت‌های غیرتعرفه‌ای زده‌اند. و واقعیت دارد، از آن جهت که تجارت آزاد را می‌توان آخرین مرحله حمایت هوشمند از تولید داخلی دانست و این کشورها پس از اینکه خود را در عرصه‌های بین‌المللی بلامنازع یا حداقل کم‌رقیب یافته‌اند، برای بهره‌مندی از مزایای فراوان گسترش جغرافیایی بازار از جمله صرفه‌های ناشی از مقیاس، درصدد تولید ادبیات علمی برای توجیه و ایجاد رژیم‌های بین‌المللی برای تحمیل قواعد تجارت آزاد برآمده‌اند. آکسفام در گزارش سال ۲۰۰۲ خود با عنوان «قوانین معیوب و استانداردهای دوگانه» با استناد به آمارهای رسمی، اتحادیه اروپایی را در صدر آنچه «لیست ریاکاری» درباره «جانبداری از تجارت آزاد» نامیده قرار داده و جایگاه دوم این فهرست را نیز به ایالات متحده آمریکا اختصاص داده است.[7] آمارهای گردآوری شده توسط آکسفام حکایت از آن دارند که از سال ۱۹۹۵ به بعد بر اثر اعمال محدودیت‌های غیرتعرفه‌ای گوناگون، دسترسی اکثر تولیدکنندگان جهان سومی به بازارهای اروپایی و آمریکایی به‌رغم کاهش ظاهری تعرفه‌ها نه فقط ساده‌تر از قبل نشده بلکه ۷۶درصد دشوارتر از گذشته شده است.

منافع ملی ایجاب می‌کند جمهوری اسلامی ایران نیز پس از دستیابی به برتری در میدان رقابت، نه تنها پیوستن به سازمان تجارت جهانی را در دستور کار قرار دهد، بلکه به ترتیباتی فراتر از آن نیز بیندیشد. چین و روسیه تا زمانی که این توان را در خود ندیدند که بتوانند اولا در داخل خاک خود با محصولات خارجی رقابت کنند، ثانیا در بازارهای خارجی قدرت رقابت داشته باشند، ثالثا زیرساخت‌های مطمئنی برای اعمال حمایت‌های غیرتعرفه‌ای و مقابله با حمایت‌های غیرتعرفه‌ای در موارد لازم داشته باشند، از عضویت در WTO اجتناب کردند. پرسش مهمی که دولتمردان یازدهم باید به آن پاسخ گویند این است: آیا این شرایط هم اکنون برای ایران فراهم است؟

۴-یکی از مفروضات غلط حاکم بر تفکر لیبرال‌های ایرانی این است که صرفا با عضویت در سازمان تجارت جهانی می‌توان به تجارت آسان پرداخت و اگر ایران عضو WTO بود، تحریم آن برای غرب سخت می‌شد. وجود صدها توافقنامه تجاری دوجانبه (BTA) و توافقنامه‌های تجاری منطقه‌ای (RTA) که فارغ از عضویت اعضا در سازمان تجارت جهانی به امضا رسیده‌اند، نشان می‌دهد امروز پیوستن به WTO یک شرط لازم برای بهره‌مندی از مزایای تجارت نیست. وجود توافقنامه‌هایی چون نفتا و تلاش برای انعقاد توافقنامه همکاری تجاری دوسوی اقیانوس آرام (TPP) نشان می‌دهد WTO پاسخگوی نیاز کشورهای غربی نیز نبوده و آنها ترتیبات محدود چندجانبه با قواعدی متفاوت از قواعد سازمان تجارت جهانی را برای تسهیل تجارت مناسب‌تر یافته‌اند.

شکست مذاکرات دور دوحه بسیاری از صاحبنظران را به این نتیجه رسانده است که ترتیبات تجاری منطقه‌ای باعث شده تمایل کشورها برای پیگیری منافع تجاری تحت سازمان تجارت جهانی کاهش یابد. تحریم‌های غرب علیه روسیه به‌رغم عضویت آن در WTO نیز یک شاهد عینی است که خط بطلان بر این توهم می‌کشد که اعضای WTO نمی‌توانند دست به تحریم اقتصادی یکدیگر بزنند.

این مساله جای بحث فنی فراوان دارد و آنچه بیان شد تنها بخشی از شواهد و استدلال‌هایی است که به ما می‌گوید اولا سازمان تجارت جهانی در موقعیت تعیین‌کننده‌ای قرار ندارد که جمهوری اسلامی ایران بخواهد برای پیوستن به آن امتیاز سیاسی به غرب و آمریکا بدهد. ثانیا این تصور باید کنار گذاشته شود که در صورت پیوستن به WTO در بازارهای جهانی در به روی ما گشوده شده و محصولات ما بر اثر رقابت ارتقا خواهد یافت. ثالثا در مقطع کنونی آزادسازی تجاری و توقف حمایت از تولید داخلی باعث پیشرفت و افزایش رفاه ملی نخواهد شد. رابعا اگر صنایع ایرانی به موقعیتی دست یافته‌اند که قدرت رقابت با تعدادی از کشورها را یافته‌اند، می‌توان با انعقاد موافقتنامه‌های تجاری دو و چندجانبه فارغ از محیط WTO اقدام به برقراری این رابطه تجاری کرد.

پی‌نوشت

۱- http://www.dolat.ir/NSite/FullStory/News/?Serv=0&Id=278746

۲- http://www.mehrnews.com/news/2054218/

۳- http://www.wsj.com/articles/us-encourages-firms-to-make-deals-with-iran-in-bid-to-cement-nuclear-deal-1466727183

۴- ttps://www.imf.org/external/pubs/ft/scr/2015/cr15286.pdf

۵- http://www.ereport.ru/en/stat.php?razdel=country&count=sarabia&table=ipecia

۶- دومینیک سالواتوره، اقتصاد بین‌الملل: تجارت بین‌الملل، ترجمه حمیدرضا ارباب، تهران، نشر نی، ۱۳۹۲، صص ۳۷۲-۳۵۳

۷- Evans-Pritchard, Ambrose (The Telegraph, 12 Apr 2002): "EU is 'most protectionist trade bloc in the world'". Available (Friday 24 August 2012 – 1391/06/04) at: http://www.telegraph.co.uk/finance/2759451/EU-is-most-protectionist-trade-bloc-in-the-world.html

گلستان

انسداد ۲۶۰ حلقه چاه غیرمجاز

مدیر امور منابع آب گرگان و آق‌قلا گفت: سال گذشته ۶۰ چاه غیرمجاز در شهرستان‌های گرگان و آق‌قلا پر و مسلوب‌المنفعه شد و امسال نیز ۲۶۰ حلقه چاه غیرمجاز در برنامه انسداد قرار دارد. به گزارش روابط عمومی شرکت آب منطقه‌ای گلستان، محسن جدیدی با بیان اینکه بیش از ۲۰۰ پرونده چاه غیرمجاز در جریان رسیدگی در مراجع قضایی شهرستان‌های گرگان و آق‌قلا است، اظهار کرد: این تعداد پرونده جهت سیر مراحل قانونی مطابق ماده ۴۵ قانون توزیع عادلانه آب به مراجع قضایی ارسال شده است تا پس از اخذ آرای مربوطه نسبت به پر و مسلوب‌المنفعه کردن آن اقدام شود. وی افزود: براساس دستورالعمل‌های طرح تعادل‌بخشی دشت‌های کشور بر مبنای برنامه سالانه از فروردین‌ماه ۹۵ با صدور اطلاعیه محدودیت منابع آبی، ممنوعیت کشت شالی، توزیع و نصب در مراکز تجمع روستاهای منطقه مانند مساجد، حسینیه‌ها و مراکز بهداشتی، نسبت به اطلاع‌رسانی علما و روحانیان و بهره‌برداران اقدام شد. وی بیان کرد: از ابتدای تیرماه ۹۵ گروه‌گشت و بازرسی این امور را انجام داده‌اند.

اصفهان

کمک‌های فولاد مبارکه به مددجویان کمیته امداد

مدیرکل کمیته امداد امام خمینی(ره) استان اصفهان به همراه معاونان توسعه مشارکت‌های مردمی و حمایت و سلامت این اداره کل، در دیدار با مدیرعامل شرکت فولاد مبارکه، کمک‌های این شرکت در یاری رساندن به مددجویان تحت پوشش این کمیته را ارزشمند خواند. در این دیدار مدیرکل امداد استان با اشاره به حمایت این کمیته از ۹۶ هزار خانواده در استان گفت: ۹۶ هزار خانواده با جمعیتی بالغ بر ۱۸۵ هزار نفر در استان اصفهان تحت حمایت کمیته امداد هستند. وی گفت: در سال گذشته ۷۸۰۰ شغل با اعتباری بالغ بر ۹۲ میلیارد تومان برای خانواده‌های تحت حمایت ایجاد شد که این مقدار ۱۵ درصد بیشتر از تعهدی است که در شورای اشتغال استان داشته‌ایم. وی یادآور شد: به‌طور متوسط ماهانه بیش از ۶ میلیارد تومان برای مستمری خانواده‌های تحت حمایت و بالغ بر ۴ میلیارد تومان برای درمان و بیمه مددجویان استان هزینه می‌شود.

بانک

بانک شهر در نمایشگاه بانک و بیمه

رئیس مرکز ارتباطات و روابط‌عمومی بانک شهر از حضور این بانک در نهمین نمایشگاه بورس، بانک و بیمه خبر داد. به گزارش روابط‌عمومی بانک شهر، فرشاد فخیمی با بیان این مطلب اظهار کرد: در نهمین نمایشگاه بین‌المللی بورس، بانک و بیمه، بانک شهر به همراه شرکت‌های تابعه به معرفی آخرین دستاوردهای خود خواهد پرداخت. وی افزود: در این دوره نمایشگاه، بانک شهر در فضایی به وسعت ۴۴۰مترمربع، آخرین تکنولوژی‌های روز بانکی از جمله دستگاه خودبانک(VTM)، خوددریافت، خودپرداز و... را به نمایش گذاشته است. به گفته رئیس مرکز ارتباطات و روابط‌عمومی بانک شهر، مدیریت‌های امور سهام، بازاریابی، سامانه نظارت و ارتباطات مردمی ۸۶۵۵ و ۱۰ شرکت تابعه این بانک در این نمایشگاه حضور دارند. بر این اساس، نهمین نمایشگاه بورس، بانک و بیمه از ۲۰ تا ۲۳ تیرماه در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برگزار می‌شود و علاقه‌مندان می‌توانند برای آشنایی با خدمات بانک شهر از ساعت ۱۰ تا ۱۸ به سالن ۳۸ غرفه ۱۰۴ مراجعه کنند.

سلام وطن
۶۶۴۱۳۹۴۲

www.vatanemrooz.ir

آگهی مزایده فروش مغازه
نوبت دوم
این شهرداری در نظر دارد سه دهنه مغازه واقع در خیابان ارداران (یک دهنه) و جنب راهنمایی و رانندگی (دودهنه) را به استناد ماده ۵ و ۱۳ آئین نامه مالی شهرداریها و براساس مجوز شماره ۵۷۶ /ش مورخ ۹۵/۳/۳۱ شورای اسلامی شهر بیجار با مشخصات ذیل از طریق مزایده عمومی به فروش برساند. لذا متقاضیان می‌توانند حداکثر ظرف مدت ده روز پس از نشر آگهی جهت کسب اطلاعات بیشتر و همچنین ارائه پیشنهادات به صورت مکتوب به واحد پیمان و رسیدگی شهرداری بیجار مراجعه نمایند.
شرایط مزایده آگهی فروش مغازه
۱- دودهنه مغازه واقع در جنب راهنمایی و رانندگی هر یک به مساحت ۳۰ متر مربع با احتساب بالکن و هر کدام به ارزش ۷۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
۲- یک دهنه مغازه واقع در خیابان ارداران به مساحت ۳۰ متر مربع و ارزش ۴۴۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال.
۳- اشخاص برنده مزایده بعد از انعقاد قرارداد با این شهرداری ملزم به امضا قرارداد اجاره عرصه با اداره اوقاف و امور خیریه می باشند.
۴- شرکت در مزایده برای عموم آزاد است.
۵- متقاضی می بایست تضمین شرکت در مزایده را بحساب ۳۱۰۰۰۰۲۶۷۳۰۰۴ بانک ملی واریز و یا به صورت یکی از تضمینات معتبر در معاملات دولتی و یا اسناد خزانه نزد شهرداری کارسازی نماید. بدیهی است به پیشنهادات بدون سپرده ترتیب اثر داده نخواهد شد.
۶- چنانچه نفرات اول تا سوم حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنها به ترتیب ضبط خواهد شد.
۷- شهرداری در رد یا قبول پیشنهادات مختار است.
۸-کلیه هزینه های نشر آگهی از برنده مزایده دریافت خواهد شد.
تمامی مناقصه ها و مزایده های شهرداری در سایت WWW.Bijar.ir موجود می باشد.
شهردار بیجار - افشار
۷۹

آگهی مناقصه عمومی با ارزیابی کیفی شماره ۹۵/۸
نوبت اول
شرکت آب و فاضلاب روستایی استان بوشهر
شرکت آب و فاضلاب روستایی استان بوشهر در نظر دارد یکی از پروژه های عمرانی خود را به شرح ذیل:

ردیف	عنوان پروژه	نام مشاور طرح	رتبه ورشته مورد نظر	برآورد ریالی	مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار
۱	عملیات اجرایی شبکه توزیع آب روستای محمد صالحی و تاسیسات مربوطه	طرح افرا	۵ آب	۱۸,۷۵۰,۷۲۰,۹۷۲	۹۳۷,۵۳۷,۰۰۰

متقاضیان واجد شرایط می توانند به منظور دریافت اسناد به شرکت آب و فاضلاب روستایی استان بوشهر- دبیرخانه معاملات به نشانی بوشهر- خ صفوی - خ تنگستانی - اداره حقوقی و قراردادها مراجعه نمایند.
الف) مهلت دریافت اسناد: ۳ روز پس ازدرج اولین آگهی.
ب)مهلت تحویل اسناد: ۱۴روز پس از پایان مهلت دریافت اسناد
ج) محل تحویل اسناد: بوشهر-خیابان صفوی -خیابان تنگستانی-شرکت آب و فاضلاب روستایی استان بوشهر-دبیر خانه معاملات
د) بازگشایی پاکات اسناد: یک روز پس از پایان مهلت تحویل اسناد
ه) سایر موارد: -ارسال مدارک توسط متقاضیان هیچ گونه حقی را برای آنان در زمینه ارجاع کار توسط شرکت آب و فاضلاب روستایی استان بوشهر بوجود نخواهد آورد
* هزینه آگهی به عهده برنده نهایی مناقصه می باشد.
* تلفن تماس: ۳۳۳۲۰۳۱۷-۱۹ * آدرس جایگاه اینترنتی www.abfar-bushehr.ir
تاریخ انتشار نوبت اول ۹۵/۴/۲۱
تاریخ انتشار نوبت دوم ۹۵/۴/۲۲
روابط عمومی شرکت آب و فاضلاب روستایی استان بوشهر
۱۹۵